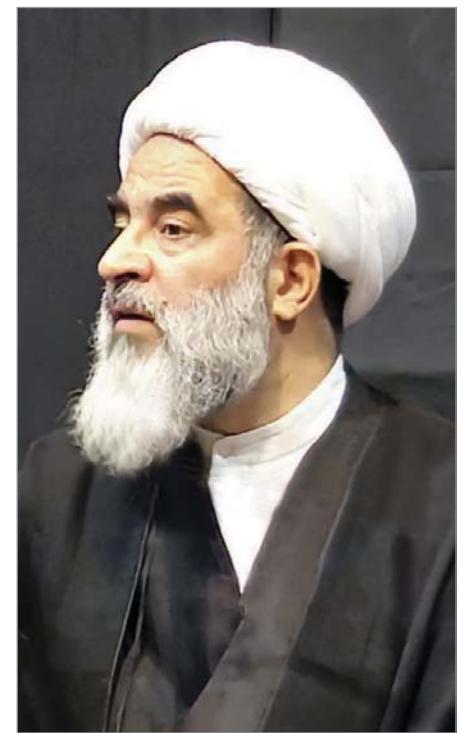

یا بن آدم، لا تزال يُعَيِّر ما كان لكَ واعْدًا من ظُفِيقٍ وما كان الخُوفُ لَكَ شعراً
والخُونُ لَكَ ثواباً. ابن آدم، إِنَّكَ مَقْتُّ وَمَبْعُوثٌ وَمَوْقُوفٌ بَيْنَ يَدِيِ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ وَمَسْؤُلٌ فَأَعْدَّ جَوَاباً.
ای فرزند آدم! تا زمانی که واعظی درونی داری به محاسبه نشش انتقام میورزی و ترش جامه زیرین تو باشد
و اندوهه بالایوشت، پیوسته در خبر و صلاح خواهی بود. ای فرزند آدم! تو میری و برانگیخته میشوی؛ و نیز در
برابر خداوند عَزَّ وَجَلَ نگه داشته میشوی و بازخواست میشوی؛ پس جوابی آمده کن.

الامالی للطوسی: ۱۷۶/۱۵

آیت الله محمدجواد فاضل لنکرانی

مودت اهل بیت علیهم السلام و اعتقاد به جمهوری اسلامی

معیار اصلی انتخاب کارگزاران نظام

آیت الله فاضل لنکرانی با تأکید بر اینکه در نظام ما افرادی باید مستولیت امور را به عهده بگیرند که از بن دنان معتقد به مودت اهل بیت علیهم السلام و طهارت علیهم السلام و نظام جمهوری اسلامی باشند، تصریح کرد: بر اساس آیه مودت، مستولان قرقیز ایشان را مودت اهل بیت علیهم السلام و قرار دهن.

مودت فی القربی یک امری است که ما مکلف به آن هستیم و ریشه قرآن دارد و دستور خداست: لذا در نظام اسلامی باید یک ارشادخواهی اصلی مستولین را مودت فی القربی قرار بدهیم. بحث شیعه و سنی نیست: بحث این است که این مطلب به عنوان یک تکلیف واضح در قرآن را قبول دارند، باید مودت فی القربی، یک از معیارهای تحبت این عنوان باشند. اگر کسی بخواهد کارگزار این نظام را در قلب او قرار داده است. این روایت رسول خدا علیهم السلام که «حُثَ عَلَى إِيمَانٍ وَعَضْدَهُ فَرَسِيَهُ در آیات قرآن دارد.

معیار اصلی انتخاب کارگزاران نظام اسلامی

مودت فی القربی که امری است که ما مکلف به آن هستیم و ریشه قرآن دارد و دستور خداست: لذا در نظام اسلامی باید یک ارشادخواهی اصلی مستولین را مودت فی القربی قرار بدهیم. بحث شیعه و سنی نیست: بحث این است که این مطلب به عنوان یک تکلیف واضح در قرآن را قبول دارند، باید مودت فی القربی، یک از معیارهای تحبت این عنوان باشند. اگر کسی بخواهد کارگزار این نظام را در قلب او قرار داده است. این روایت رسول خدا علیهم السلام که «حُثَ عَلَى إِيمَانٍ وَعَضْدَهُ فَرَسِيَهُ در آیات قرآن دارد.

بسیار مهم قرقیز را نادیده بگیرد؛ در حالی که این عمل برخلاف اصل مسلم قلن است!

این اشک، اشک ندامت و توبه است: مگر قرآن این همه من فلان شخص را دوست دارد: اینه ایت احتیاط فلاناً؛ تو هم دوستش داشته باشی به جزئیل دستور می دهد که تو هم او را دوست داشته باشی. جزئیل هم می گویی: من هم او را دوست دارم. و قیه جزئیل اعلام دوستی و مودت با او می کند، ندا می آید که همه ملانکه الهی و همه اهل آسمانها و همه اهل زین او را دوست دارند! این یک چنین سنتی از خدای تبارک و تعالی است.

توضیح تفسیر آیه مودت

آیه دو و مودت بحث ما آیه «قُلْ لَا أَشَأْكُمْ عَلَيْهِ أَبْخَرْ» است. مکاری فکر من کنیم، مستوله ایمان و عمل صالح معلوم نیست ارتقا با جامعه و دیگران داشته باشد. یک امری رحمت کشید و آن همه ملالت تحمل نمود، به دستور خدا: اینه ای امری که مخواهم، مودت فی القربی است. مودت با محبت فرق دارد. بحث می گویند: محبت اینه ای امری است: مودت با اینه ای امری ارادت به آن حضرت جازی می شود، بهمنه تویه نصوح است.

من فلان شخص را دوست دارم: «إِنِّي أَحْبَبْ فَلَانَاً؛ تو هم آیه راجع به توبه ندارد؛ مگر اصل توبه را کسی می تواند انکار کند؟ توبهای معمولی یک ندامت است و یک استغفار خدا: اما بر اساس این آیه، خدای تبارک و تعالی می گویند: محبت شدید است. وقتی حب به اینه ای اینه ای امری که مخواهم را دارند، باید مودت با اینه ای امری که مخواهد کارگزار اینه ای امری را داند. این آیه هم دستور انتخاب اور کنار کاری و تدبیر شاهد است.

اینکه هریک معظم اتفاقات می فرماید: باید افرادی مودت امور را به عهده بگیرند که از ندان معتقد به مودت، مستولان قرقیز ایشان را مودت اهل بیت علیهم السلام و طهارت علیهم السلام و قرار دهن.

اینکه هریک مودت اینه ای امری است که ما مکلف به آن هستیم و ریشه قرآن دارد و دستور خداست: لذا در نظام اسلامی باید یک ارشادخواهی اصلی مستولین را مودت فی القربی قرار بدهیم. بحث شیعه و سنی نیست: بحث این است که این مطلب به عنوان یک تکلیف واضح در قرآن آمده و همه کسانی که قرآن را قبول دارند، باید مودت با اینه ای امری ارادت به آن حضرت جازی می شود، بهمنه تویه نصوح است.

این اشک، اشک ندامت و توبه است: مگر قرآن اینه ای امری است: مودت با اینه ای امری ارادت به آن حضرت جازی می شود، بهمنه تویه نصوح است.

این اشک، اشک ندامت و توبه است: مگر قرآن اینه ای امری است: مودت با اینه ای امری ارادت به آن حضرت جازی می شود، بهمنه تویه نصوح است.

این اشک، اشک ندامت و توبه است: مودت با اینه ای امری است: مودت با اینه ای امری ارادت به آن حضرت جازی می شود، بهمنه تویه نصوح است.

این اشک، اشک ندامت و توبه است: مودت با اینه ای امری است: مودت با اینه ای امری ارادت به آن حضرت جازی می شود، بهمنه تویه نصوح است.

این اشک، اشک ندامت و توبه است: مودت با اینه ای امری است: مودت با اینه ای امری ارادت به آن حضرت جازی می شود، بهمنه تویه نصوح است.

این اشک، اشک ندامت و توبه است: مودت با اینه ای امری است: مودت با اینه ای امری ارادت به آن حضرت جازی می شود، بهمنه تویه نصوح است.

این اشک، اشک ندامت و توبه است: مودت با اینه ای امری است: مودت با اینه ای امری ارادت به آن حضرت جازی می شود، بهمنه تویه نصوح است.

این اشک، اشک ندامت و توبه است: مودت با اینه ای امری است: مودت با اینه ای امری ارادت به آن حضرت جازی می شود، بهمنه تویه نصوح است.

این اشک، اشک ندامت و توبه است: مودت با اینه ای امری است: مودت با اینه ای امری ارادت به آن حضرت جازی می شود، بهمنه تویه نصوح است.

این اشک، اشک ندامت و توبه است: مودت با اینه ای امری است: مودت با اینه ای امری ارادت به آن حضرت جازی می شود، بهمنه تویه نصوح است.

این اشک، اشک ندامت و توبه است: مودت با اینه ای امری است: مودت با اینه ای امری ارادت به آن حضرت جازی می شود، بهمنه تویه نصوح است.

این اشک، اشک ندامت و توبه است: مودت با اینه ای امری است: مودت با اینه ای امری ارادت به آن حضرت جازی می شود، بهمنه تویه نصوح است.

این اشک، اشک ندامت و توبه است: مودت با اینه ای امری است: مودت با اینه ای امری ارادت به آن حضرت جازی می شود، بهمنه تویه نصوح است.

این اشک، اشک ندامت و توبه است: مودت با اینه ای امری است: مودت با اینه ای امری ارادت به آن حضرت جازی می شود، بهمنه تویه نصوح است.

این اشک، اشک ندامت و توبه است: مودت با اینه ای امری است: مودت با اینه ای امری ارادت به آن حضرت جازی می شود، بهمنه تویه نصوح است.

این اشک، اشک ندامت و توبه است: مودت با اینه ای امری است: مودت با اینه ای امری ارادت به آن حضرت جازی می شود، بهمنه تویه نصوح است.

این اشک، اشک ندامت و توبه است: مودت با اینه ای امری است: مودت با اینه ای امری ارادت به آن حضرت جازی می شود، بهمنه تویه نصوح است.

این اشک، اشک ندامت و توبه است: مودت با اینه ای امری است: مودت با اینه ای امری ارادت به آن حضرت جازی می شود، بهمنه تویه نصوح است.

این اشک، اشک ندامت و توبه است: مودت با اینه ای امری است: مودت با اینه ای امری ارادت به آن حضرت جازی می شود، بهمنه تویه نصوح است.

این اشک، اشک ندامت و توبه است: مودت با اینه ای امری است: مودت با اینه ای امری ارادت به آن حضرت جازی می شود، بهمنه تویه نصوح است.

این اشک، اشک ندامت و توبه است: مودت با اینه ای امری است: مودت با اینه ای امری ارادت به آن حضرت جازی می شود، بهمنه تویه نصوح است.

این اشک، اشک ندامت و توبه است: مودت با اینه ای امری است: مودت با اینه ای امری ارادت به آن حضرت جازی می شود، بهمنه تویه نصوح است.

این اشک، اشک ندامت و توبه است: مودت با اینه ای امری است: مودت با اینه ای امری ارادت به آن حضرت جازی می شود، بهمنه تویه نصوح است.

این اشک، اشک ندامت و توبه است: مودت با اینه ای امری است: مودت با اینه ای امری ارادت به آن حضرت جازی می شود، بهمنه تویه نصوح است.

این اشک، اشک ندامت و توبه است: مودت با اینه ای امری است: مودت با اینه ای امری ارادت به آن حضرت جازی می شود، بهمنه تویه نصوح است.

این اشک، اشک ندامت و توبه است: مودت با اینه ای امری است: مودت با اینه ای امری ارادت به آن حضرت جازی می شود، بهمنه تویه نصوح است.

این اشک، اشک ندامت و توبه است: مودت با اینه ای امری است: مودت با اینه ای امری ارادت به آن حضرت جازی می شود، بهمنه تویه نصوح است.

این اشک، اشک ندامت و توبه است: مودت با اینه ای امری است: مودت با اینه ای امری ارادت به آن حضرت جازی می شود، بهمنه تویه نصوح است.

این اشک، اشک ندامت و توبه است: مودت با اینه ای امری است: مودت با اینه ای امری ارادت به آن حضرت جازی می شود، بهمنه تویه نصوح است.

این اشک، اشک ندامت و توبه است: مودت با اینه ای امری است: مودت با اینه ای امری ارادت به آن حضرت جازی می شود، بهمنه تویه نصوح است.

این اشک، اشک ندامت و توبه است: مودت با اینه ای امری است: مودت با اینه ای امری ارادت به آن حضرت جازی می شود، بهمنه تویه نصوح است.

این اشک، اشک ندامت و توبه است: مودت با اینه ای امری است: مودت با اینه ای امری ارادت به آن حضرت جازی می شود، بهمنه تویه نصوح است.

این اشک، اشک ندامت و توبه است: مودت با اینه ای امری است: مودت با اینه ای امری ارادت به آن حضرت جازی می شود، بهمنه تویه نصوح است.

این اشک، اشک ندامت و توبه است: مودت با اینه ای امری است: مودت با اینه ای امری ارادت به آن حضرت جازی می شود، بهمنه تویه نصوح است.

این اشک، اشک ندامت و توبه است: مودت با اینه ای امری است: مودت با اینه ای امری ارادت به آن حضرت جازی می شود، بهمنه تویه نصوح است.

این اشک، اشک ندامت و توبه است: مودت با اینه ای امری است: مودت با اینه ای امری ارادت به آن حضرت جازی می شود، بهمنه تویه نصوح است.

این اشک، اشک ندامت و توبه است: مودت با اینه ای امری است: مودت با اینه ای امری ارادت به آن حضرت جازی می شود، بهمنه تویه نصوح است.

این اشک، اشک ندامت و توبه است: مودت با اینه ای امری است: مودت با اینه ای امری ارادت به آن حضرت جازی می شود، بهمنه تویه نصوح است.

این اشک، اشک ندامت و توبه است: مودت با اینه ای امری است: مودت با اینه ای امری ارادت به آن حضرت جازی می شود، بهمنه تویه نصوح است.

این اشک، اشک ندامت و توبه است: مودت با اینه ای امری است: مودت با اینه ای امری ارادت به آن حضرت جازی می شود، بهمنه تویه نصوح است.

این اشک، اشک ندامت و توبه است: مودت با اینه ای امری است: مودت با اینه ای امری ارادت به آن حضرت جازی می شود، بهمنه تویه نصوح است.

این اشک، اشک ندامت و توبه است: مودت با اینه ای امری است: مودت با اینه ای امری ارادت به آن حضرت جازی می شود، بهمنه تویه نصوح است.

این اشک، اشک ندامت و توبه است: مودت با اینه ای امری است: مودت با اینه ای امری ارادت به آن حضرت جازی می شود، بهمنه تویه نصوح است.

این اشک، اشک ندامت و توبه است: مودت با اینه ای امری است: مودت با اینه ای امری ارادت به آن حضرت جازی می شود، بهمنه تویه نصوح است.

این اشک، اشک ندامت و توبه است: مودت با اینه ای امری است: مودت با اینه ای امری ارادت به آن حضرت جازی می شود، بهمنه تویه نصوح است.

این اشک، اشک ندامت و توبه است: مودت با اینه ای امری است: مودت با اینه ای امری ارادت به آن حضرت جازی می شود، بهمنه تویه نصوح است.

این اشک، اشک ندامت و توبه است: مودت با اینه ای امری است: مودت با اینه ای امری ارادت به آن حضرت جازی می شود، بهمنه تویه نصوح است.

این اشک، اشک ندامت و توبه است: مودت با اینه ای امری است: مودت با اینه ای امری ارادت به آن حضر